

Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 19 września 2018 r. w sprawie T-242/17, SC / Eulex Kosovo, wniesione w dniu 23 listopada 2018 r. przez SC

(Sprawa C-730/18 P)

(2019/C 112/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: SC (przedstawiciele: A. Kunst, Rechtsanwältin, L. Moro, avvocato)

Druga strona postępowania: Eulex Kosovo

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego postanowienia;
- uwzględnienie skargi, z wyjątkiem piątego zarzutu,

a w konsekwencji

- stwierdzenie, że misja EULEX naruszyła swoje zobowiązania umowne przy wykonywaniu umowy oraz przy stosowaniu OPLAN (planu operacyjnego) i koncepcji operacji (Conops), standardowych procedur operacyjnych (SPO), czyli SPO dotyczących reorganizacji oraz SPO dotyczących naboru personelu, a także naruszyła zasady uczciwości kontraktowej i dobrej wiary, co daje wnoszącej odwołanie prawo do zadośćuczynienia;
- stwierdzenie, że misja EULEX naruszyła swoje zobowiązania pozaumowne wobec wnoszącej odwołanie, w tym jej prawo do należytych i sprawiedliwych warunków pracy (art. 31 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej), prawo do dobrej administracji, a także zasadę bezstronności (art. 41 karty), co daje wnoszącej odwołanie prawo do zadośćuczynienia;
- uznanie decyzji w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. oraz decyzji w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę wnoszącej odwołanie za niezgodne z prawem;
- zasądzenie od misji EULEX na rzecz wnoszącej odwołanie, tytułem naprawienia szkody majątkowej, kwoty odpowiadającej nieotrzymanym przez nią wynagrodzeniom w wysokości 19 miesięcznych pensji brutto wraz z dodatkami dziennymi oraz podwyżkami wynagrodzenia, oraz po drugie, tytułem naprawienia krzywdy wyrządzonej jej bezprawnymi decyzjami i działaniami misji EULEX, kwoty 50 000 EUR;

alternatywnie:

- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do Sądu w celu wydania wyroku co do istoty;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd był właściwy do rozpatrzenia jej sprawy. Sąd naruszył prawo poprzez odrzucenie w części skargi jako niedopuszczalnej oraz oddalenie jej w części jako prawnie oczywiście bezzasadnej.

W uzasadnieniu odwołania wnosząca odwołanie podnosi pięć zarzutów.

Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 272 TFUE z tego względu, że Sąd naruszył prawo poprzez zmianę kwalifikacji trzeciego żądania (czyli skargi wnoszącej odwołanie opartej na art. 272 TFUE, w której zażądała ona Sądu uznania decyzji w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. oraz decyzji w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę za niezgodne z prawem) na skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną na podstawie art. 263 TFUE i odrzucił tę skargę jako niedopuszczalną.

Sąd nie był właściwy do dokonania tej zmiany kwalifikacji, co było sprzeczne z wyraźną wolą wnoszącej odwołanie. Sąd naruszył prawo ze względu na odmówienie jej możliwości przedstawienia jej uwag na temat zmiany kwalifikacji.

Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 272 TFUE, prawa wnoszącej odwołanie do skutecznego środka prawnego zgodnie z art. 47 karty oraz zasady równego traktowania z tego względu, że Sąd naruszył prawo poprzez odrzucenie swej właściwości na podstawie art. 272 TFUE w odniesieniu do trzeciego żądania i odmówił zbadania sprawy co do istoty.

Sąd naruszył prawo poprzez stwierdzenie, że żądanie uznania za niezgodne a prawem decyzji w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. oraz decyzji w sprawie nieprzedłużenia umowy stanowi w rzeczywistości skargę o stwierdzenie nieważności opartą na art. 263 TFUE oraz że te decyzje nie są oparte na zasadach dotyczących stosunków umownych, ale są aktami administracyjnymi, których nie można podważyć na podstawie art. 272 TFUE.

Zarzut trzeci, dotyczący (a) naruszenia SPO dotyczących reorganizacji oraz SPO dotyczących naboru personelu, prawa do dobrej administracji w tym zasady bezstronności oraz (b) błędnego uzasadnienia z tego względu, że Sąd naruszył prawo poprzez stwierdzenie, że nieprzedłużenie umowy wnoszącej odwołanie było uzasadnione niezdaniem przez nią konkursu wewnętrznego z 2016 r.

Sąd nie zbadał argumentów wnoszącej odwołanie przedstawionych w zarzutach pierwszym, drugim i trzecim jej skargi, a mianowicie twierdzenia że nie zdała ona konkursu wewnętrznego z 2016 r., ponieważ przewodniczący komisji ds. naboru nie wycofał się sam ani nie został wyłączony z tej komisji z uwagi na wyraźny konflikt interesów oraz jego stronniczość względem wnoszącej odwołanie.

Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia art. 268 i 340 akapit drugi TFUE z tego względu, że Sąd naruszył prawo poprzez stwierdzenie, iż skarga o odszkodowanie z tytułu odpowiedzialności pozaumownej w odniesieniu do decyzji w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. oraz decyzji w sprawie nieprzedłużenia umowy jest niedopuszczalna. Wnosząca odwołanie złożyła skargę o stwierdzenie, która jest dopuszczalna, a w konsekwencji powiązana skarga o odszkodowanie jest dopuszczalna.

Zarzut piąty, dotyczący naruszenia (i) art. 268 i 340 akapit drugi TFUE oraz praw wnoszącej odwołanie na podstawie art. 31 i 41 karty (odpowiedzialność pozaumowna) oraz (ii) art. 272 i 340 akapit pierwszy TFUE oraz wymogi ustanowione w wezwaniu do wniesienia wkładów z 2014 r. (odpowiedzialność umowna) z tego względu, że Sąd naruszył prawo poprzez stwierdzenie, że skargi o odszkodowanie oparte na odpowiedzialności umownej i pozaumownej w związku z wielokrotnymi poleceniami podejścia do egzaminu na prawo jazdy (co stanowiło mobbing wobec wnoszącej odwołanie) były prawnie oczywiście bezzasadne.

Liczne polecenia ze strony misji EULEX zmuszające wnoszącą odwołanie do wielokrotnego podchodzenia do egzaminu na prawo jazdy, mimo tego, że misja ta wiedziała o jej niepełnosprawności dotyczącej prawej ręki, były niezgodne z prawem. W konsekwencji wnosząca odwołanie doznała krzywdy i ma więc prawo do zadośćuczynienia.

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 25 września 2018 r. w sprawie T-238/17,
Gugler / EUIPO, wniesione w dniu 26 listopada 2018 r. przez Gugler France**

(Sprawa C-736/18 P)

(2019/C 112/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Gugler France (przedstawiciel: S. Guerlain, avocat)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Alexander Gugler

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 25 września 2018 r. w sprawie T-238/17 z uwagi na naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej w zakresie oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd odnoszącego się do unormowań art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej;